

Informacja Powiatowego Lekarza Weterynarii w Kamiennej Górze w sprawie szczepień psów i kotów przeciwko wściekliznie.

Wścieklizna jest chorobą zakaźną, wywoływaną przez wirus powodujący zmiany zapalne w ośrodkowym układzie nerwowym i kończącą się zejściem śmiertelnym. Na zakażenie wirusem wścieklizny wrażliwe są wszystkie ssaki, a także człowiek.

Do zakażenia wścieklizną dochodzi głównie w wyniku:

- 1) pogryzienia przez zwierzę,
- 2) przedostania się śliny chorego zwierzęcia na skaleczenia i zadrapania skóry, na błony śluzowe np. jamy ustnej, do spojówki oka.

Co roku z powodu wścieklizny umiera na całym świecie ponad 60 tysięcy osób.

W związku ze stałym zagrożeniem wystąpienia tej choroby na obszarze kraju w tym w woj. także na obszarach, na których nie notowano wścieklizny od kilkadziesiąt lat Powiatowy

Lekarz Weterynarii w Kamiennej Górze przypomina, iż obowiązkowemu ochronnemu szczepieniu przeciwko wściekliznie, zgodnie z ustawą o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, **podlegają psy powyżej 3. miesiąca życia.**

Posiadacze psów są obowiązani zaszczepić psy przeciwko wściekliznie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia, a następnie **nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia ostatniego szczepienia.**

Szczepień psów przeciwko wściekliznie dokonują lekarze weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt. Po przeprowadzeniu szczepienia posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie lub dokonuje się wpisu w paszporcie. Szczepienie psów jest podstawową metodą zapobiegania rozprzestrzenianiu się tej choroby.

Niedopełnienie ww. ustawowego obowiązku przez posiadacza zwierzęcia jest wykroczeniem i podlega karze grzywny!

Szczepienie kotów przeciw wściekliznie nie jest obowiązkowe, jednak z uwagi na potencjalną możliwość zarażenia się tych zwierząt wścieklizną Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kamiennej Górze **zaleca, by ich posiadacze objęli je również ww. szczepieniem**, a w szczególności koty wolno wychodzące z domu, z uwagi na fakt, iż mogą one mieć kontakt ze zwierzętami dzikimi np. wiewiórkami czy nietoperzami, które są potencjalnymi wektorami wścieklizny.

INSPEKCJA WETERYNARYJNA
POWIATOWY INSPEKTORAT WETERYNARII
ul. Walbrzyska 2c, 58-400 Kamienna Góra
tel. (075) 743 02 64, fax (075) 744 74 43
NIP 614-14-76-848 (4) REGON 230826443

Informacja Powiatowego Lekarza Weterynarii w Kamiennej Górze w sprawie wykazu Zakładów Leczenia Zwierząt oraz wyznaczonych lekarzy weterynarii uprawnionych do wykonywania badań psów / kotów (obserwacji) celem wykluczenia możliwości zakażenia człowieka wirusem wścieklizny na terenie powiatu kamiennogórskiego w 2024 roku.

Przychodnia weterynaryjna „Kam-Vet”s.c., Al. Wojska Polskiego 22, 58-400 Kamienna Góra:

- lek. wet. Barbara Jandzis,
- lek.wet. Małgorzata Majchrzak,

POWIATOWY LEKARZ WETERYNARII
w KAMIENNEJ GÓRZE
Z up.
lek.wet. Grzegorz Gieralt
ZASTĘPCA POWIATOWEGO
LEKARZA WETERYNARII

Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kamiennej Górze informuje jakie czynności należy wykonać w przypadku podejrzenia wścieklizny:

1. Podejrzenie choroby zakaźnej jaką jest wścieklizna należy zgłaszać do najbliższego zakładu leczniczego dla zwierząt lub właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii.
2. Każde zwierzę wykazujące objawy neurologiczne może być podejrzane o wściekliznę.
3. Każdy przypadek pogryzienia człowieka przez zwierzę (posiadające aktualne szczepienie p/wściekliznie lub nie) może być traktowany jako podejrzenie zarażenia człowieka wirusem wścieklizny. W takich przypadkach przeprowadzana jest przez lekarza weterynarii 15-to dniowa obserwacja zwierzęcia w celu wykluczenia wścieklizny z możliwością jej przedłużenia do 21 dnia, licząc od momentu pogryzienia.
4. Każde padłe zwierzę podejrzane o wściekliznę jest badane laboratoryjnie przez właściwy terytorialnie Zakład Higieny Weterynaryjnej i/lub Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach w celu ostatecznego wykluczenia choroby.
5. Zwłoki małych zwierząt lub sama głowa (badany jest mózg zwierzęcia) jest przyjmowana do badania po uprzednim powiadomieniu właściwego dla miejsca padnięcia podejrzanego o wściekliznę zwierzęcia, powiatowego inspektoratu weterynarii.
6. W **powiadomieniu** należy podać następujące informacje: **dane osoby zgłaszającej** (imię, nazwisko, adres) + nr tel. kontaktowego, **gatunek zwierzęcia** wraz z opisem np. wiek, płeć, maść, **dane właściciela zwierzęcia** (imię, nazwisko, adres) + **tel. kontaktowy** (w przypadku zwierząt domowych), **data i miejsce padnięcia** zwierzęcia, **zwięzły opis zdarzenia** (jak doszło do zdarzenia, kto miał kontakt ze zwierzęciem, data szczepienia zwierzęcia p/wściekliznie).

Wścieklizna u psa – pierwsze objawy i przebieg choroby Nie każdy przypadek zakażenia równoznaczny jest z rozwojem choroby. A sama infekcja nie musi kończyć się śmiercią zwierzęcia, o ile nie rozwiną się wraz z nią objawy kliniczne choroby. Klasycznie jednak wścieklizna u psa przebiega według stałego, trój etapowego schematu, obejmującego fazę prodromalną (zwiastunową), podniecenia (szałową) i porażenia. Okres inkubacji wirusa wścieklizny uzależniony jest głównie od miejsca i dotkliwości ugryzienia przez zwierzę. Pierwsze objawy tej choroby pojawiają się po upływie **od 2 do nawet 10 tygodni po kontakcie z wirusem**. Czas od zakażenia wirusem wścieklizny do ujawnienia się choroby jest tym krótszy, im dotkliwsze było zranienie i bardziej ukrwione było miejsce pokąsania. Warto wiedzieć, że chory pies może jednak zarażać nawet 2 tygodnie przed pojawieniem się u niego charakterystycznych objawów.

Faza prodromalna (zwiastunowa, czas trwania 2-3 dni): występuje gorączka, pies liże lub kąsa miejsce pogryzienia, następuje zmiana zachowania (brak apetytu, apatia, otępienie, mdłości i wymioty), zauważalne jest rozszerzenie źrenic (może, ale nie musi pojawić się zanik odruchu źrenicznego).

Faza podniecenia (szałowa, czas trwania ok. 7 dni): nie występuje u wszystkich zakażonych, lęk i przeczulica, ślinotok, nadmierne podniecenie i niekontrolowana wokalizacja, zwiększona agresja, atakowanie otoczenia, gryzienie, spaczony apetyt, niezdolność do ruchu i drgawki, nadpobudliwość skutkująca wyczerpaniem fizycznym.

Faza porażenia (czas trwania 1-10 dni od wystąpienia objawów klinicznych): porażenia wiotkie kończyn porażenie krtani ze zmianą głosu porażenie gardła z trudnościami w połknięciu porażenie mięśni twarzy nasilony ślinotok (pienie). Ciekawe w przebiegu wścieklizny u psów jest to, że przedstawiona klasyczna forma to nie jedyny obraz kliniczny, jaki może wystąpić u czworonoga.

Niekiedy trzy wspomniane fazy przenikają się, nakładają i mieszają, czyniąc cały przebieg rozwoju choroby atypowym, a tym samym utrudniając jej jednoznaczną diagnozę. Wszystkie wymienione objawy są dość charakterystyczne, jednak wciąż można przypisywać je go innym chorobom zakaźnym a także rozwijającym się schorzeniom neurologicznym. Nadal brakuje metody, dzięki której możliwe byłoby jednoznaczne stwierdzenie, że pies cierpi na wczesne stadium rozwoju wścieklizny. Droga zakażenia i zapobieganie wściekliznie u psa Za naturalny rezerwuuar patogenu uznawane są w szczególności nietoperze i dzikie psowate, a zarażenie się jest możliwe głównie przez kontakt ze śliną zakażonego – najczęściej w następstwie pogryzienia. Ślina to jednak nie jedyna wydzielina z którą wirus wścieklizny u psa przedostaje się na zewnątrz – w niewielkiej ilości stwierdza się go również w krwi, moczu i kale. Oznacza to, że w pierwszej kolejności infekuje on skórę ofiary, a na niej może zostać przeniesiony na elementy otoczenia psa, takie jak legowisko, ubranko, miski i wiele innych przedmiotów zabieranych np. na spacer w psem. Zanim jednak wirus wścieklizny u psa rozprzestrzeni się w układzie nerwowym czworonoga potrafi minąć od 3 do 8, ale czasami nawet i 24 tygodni. Wszystko zależy od tego, w jakim wieku jest nasz pies, gdzie został ugryziony i jak daleko zlokalizowane jest to miejsce w stosunku do rdzenia kręgowego i/lub mózgu, jaka odmiana wirusa wdarła się do organizmu pupila oraz jaka reakcja poekspozycyjna nastąpiła bezpośrednio po kontakcie z wirusem, a dokładniej czy nastąpiła jakkolwiek. Aby zmniejszyć prawdopodobieństwo zarażenia się wścieklizną przez psa, ważne jest aby unikać ryzyka kontaktu z nieszczepionymi psami, jenotami i lisami, a także nietoperzami oraz utrzymać psa z dala od nieumytych owoców w lesie. Planujesz spacer z psem na łonie natury? Zadbaj więc o jego bezpieczeństwo, stosując dobre akcesoria dla psa, zapewniające większą kontrolę nad czworonogiem. Ważnym działaniem w kierunku zapobiegania ryzyku wścieklizny jest również szczepienie kotów wychodzących, mieszkających w jednym gospodarstwie domowym z psem, których kontakt z dzikimi zwierzętami może być znacznie większy, co więcej zupełnie niekontrolowany.